

АРХІТЕКТУРА БУДІВНИЦТВО

Виходять
з 1962 р.
№5-6
(1349-1350)
Квітень-травень
2009 рік

ВІЧНА СЛАВА ГЕРОЯМ! З СВЯТОМ ПЕРЕМОГИ!

Від широго
серця

Ваша думка

ЦЕ СЛОВО РУКА САМА ПИШЕ З ВЕЛИКОЇ ЛІТЕРИ

"Перемога"! Там, у наших душах, не згадалося це слово, вулгінка, що танула у погаслому вогнищі з пісін. Спочатку це просто слово, з дитинства знайоме. Але вимови його – і додадуться сили, зникнуть тривога, сум'яття. Це слово здіймає людину над власним тілним тілом, робить готовим йти до кінця, чого б не коштувало, заради Перемоги. Це слово, яке рука сама пише з великої літери. Слово, перед яким кожен готовий поставити займенник "наша". Переможний прапор на куполі германського рейхстагу, салют з вогнів і двоколісного людського щастя. Парад Перемоги в Москві. Маршал Жуков на білому коні. Повалені до ніг переможців ворожі штандарти. Виблискуючі ордена й медалі воїнів – героїв...

2008 г. Ветерани КНУБА після мітингу до Дня Перемоги

Це найулюбленіше, найщиріше свято! Його так цінують і люблять мої батьки. Я сам з Луганщини і тому знаю, наскільки вагомий внесок у Перемогу мої земляки. За роки війни в Другу Армію було направлено понад 400 тисяч людей. Понад чверть мільйона не повернулося з війни. Мої земляки були серед тих, хто першими зустріли ворога на Західному кордоні. 22 червня 1941 року над Брестом пішов на таран льотчик – вилучивач Петро Рябцев (уродженець г.Петровське Краснолуцької миськради). А наприкінці війни, 23 квітня 1945 року, у важкому бою екіпаж молодшого лейтенанта Івана Решетника (до війни – слюсар паровозобудівного заводу), витративши боєприпаси, пішов на таран німецького "тигра". Випускник Луганської школи воєнних льотчиків Микола Гастелло кидає палаючий літак на скучення німецьких танків і автомашин. В.Чернопашенко з Рубіжного над Чорним морем таранить німецький бомбардувальник, щоб урятувати танкер "Куйбішев", що йде з паливом у Севастополь, який обороняється. І Биков з-під Северодонецька кидає підбитий літак на німецький сторожовий корабель у Фінській затоці... Ворожий танк був знищений. Загинули й радянські танкісти. Я вважаю, що внесок Луганщини у Велику Вітчизняну

й, отже, в історію ХХ століття і може, й повинен бути зразком для наслідування в Збройних Силах віку ХХІ.

За героїчні подвиги в роки війни 259 уродженців і мешканців Луганської області стали героями. Трос – Н.Горюшкін, І.Михайліченко й А.Молодчий – визнані гідними цього високого звання діяч. 84 Героя Радянського Союзу – луганчанина загинули в боях на фронті й у тилу ворога. 27 уродженців і жителів регіону обeszмертили свої імена подвигами самопожертви – йшли на повітряні наземні тарани, закривали тілами вогневі точки супротивника.

Невблаганно йдуть, розчиняються у внічності люди, причетні до Великої війни – покоління переможців. Вони урятували цивілізацію від прийдешніх покілнь. Ми завжди будемо пам'ятати про вас, завжди будемо пишати своєю спорідненістю з вами!

1945 р. Повалені до ніг ворожі штандарти
Льотчик Микола Гастелло

Тарас Тараненко, студент КНУБА, студкор

СИВИНА ВІДЛІЧУЄ ДАТИ

Велика Вітчизна. Початок – 22 червня 1941-го. Кінець – 9 травня 1945-го. Між цими двома датами не дні, не місяці. Між ними майже чотири роки напружених, кривавих, безжалісних і тяжких. Живих свідків тих років залишилися не так багато. Вони пам'ятають. А про що пам'ятати сьогоднішнім молодим, якім представити те, що не укладається в поняття людини мирного життя? Так, фільми, книги, зустрічі з ветеранами. Але це як би збоку, осторонь. А якби не осторонь, якби з тобою таке? А як би ти?...

"Архітектура і Будівництво" вирішила задати таке питання студентам КНУБА. Зізнаємося, що не вірили в почуття інших студентів, і те, що вони знайомі з історією Великої Вітчизняної чи пам'ятають наші місцевості, де проходили кровопролитні бої... А виявилось, навпаки. Наприклад, здивував газету третьокурник КНУБА Сергій Товкуненко, який не лише відповів на питання, а й запропонував історію військових пісень 1941–45 років з уривками з них, щоб всі могли дізнатися, хто є їх авторами та заспівати разом (їм подаємо на IV-й сторінці "А4Б").

А ось, що написав в газету ще один "кнубець", п'ятикурсник Олексій Левчук: "Потуги відняти в нас нашу Перемогу даремні – ніякий бруд до неї не пристане. Тому що Перемога стала найглибшою, трепетною частиною нашої душі, ужилася в плоть нашу, у слюзи наші. Перемога в нас невід'ємна, як подих! Саме Перемога 1945-го, як надпутьна ракета, вивела нашу країну на космічні швидкості й масштаби... Прийшов 1991 рік. Радянський Союз, який захищали і відновлювали фронтовики, розпався. Пішов в історію..."

Хочеться висловити своє захоплення цим чудовим, безприкладним людям, здатним силою любові до Батьківщини й самопожертви нести на своїх плечах страшний тягар війни й післявоєнного відродження. Завдяки їхнім зусиллям і жертвам живемо ми на нашій землі!"

І, нарешті, ще одна думка, відповідь на питання газети. Ці вражаючі слова – від дівчини-четвертокурниці університету Олени Чумак: "Ах, війна, що ж ти зробила, подлая?..." Це не просто рядок з пісні. Це – здивований подих цілого покоління, що донісся крізь роки до наших вух.

**Уже в дні мира рождень,
Войни не знали мы. И всё же,
В какой-то мере все мы тоже
Вернулись с той войны.**

Переможці – ветерани, що повернулися з війни, зустрічають кожний новий день як свято, хоч життя, за великим рахунком, не було до них занадто прихильним. Післявоєнна розруха, відбудова господарства, репресії, "відлігати", епоха дефіциту, перебудова й, нарешті, незалежність від усього, крім сумління й пам'яті, – ось віхи цих мирних років. Вітм, мирних досить відносно. Корея, В'єтнам, Афганістан... Війни в цих країнах не були світовими. Але й вони уносили життя, нагадуючи про те, що війна – сестра суму. І все-таки, не сум, а оптимізм, віра в майбутнє відділяють цих людей, що виявилися зараз не зі своєї війни на узбіччя життя.

**Потихоньку забувається війна, іх всё меньше – стариков-фронтовиков,
В чьих ушах ещё по-прежнему слышна перекличка грозных,
шаленых годов.**
**Сын, конечно, не в ответе за отца, забываешь ты войны или страны.
Как понять нам это время до конца, не избывавшись
от собственной вины?**

Ми усі уявувати в нестачі співчуття й милосердя. І, святкуючи День Перемоги, просимо прощення за це життя, не варте тих, що без пишномовних слів устав в ряд і своїми грудьми захистив від рабства рідну землю".

Опитувала та міркувала **Світлана Шевченко**, студкор газети

Люди університету

НАВЧАТИ МОЛОДИХ – ЦЕ ЗМІСТ МОГО ЖИТТЯ, МОЄ ЩАСТЯ

Пропонуємо читачам газети бесіду з доцентом кафедри політології **Віктором Петровичем Макогоном**, людиною, яка, на мій погляд, не любить блиску, яка все життя наполегливо працює, є терплячою, самовіддано присвятившись Вищій школі і науці, розробляючи науково-методичні концепції у викладанні суспільних наук молоді. Про все це – у його відповідях редакції. Читайте!

– **Вікторе Петровичу! Ваш викладацький стаж 40 років. Чи подобається Вам навчати молоде покоління?**
Навчати молоде покоління – це покликання кожного, що пов'язав свою долю з викладацькою справою. Це нелегка, але благородна праця з студентською молоддю не може не подобатися викладачеві. Тому я, навчаючи і виховуючи студентську молоддь уже більше сорока років, навіть не уявляю себе в іншій ілюстрації. Це моя мета, це зміст мого життя, це моє щастя.

– **Чи важко навчати нинішніх студентів політології, соціології – дисциплін, які викладаються на вашій кафедрі? Чи цікавиться молоде, як було в радянські часи, історією своєї країни?**
Сучасна студентська молоддь надто різноманітна. Більшість розуміють, що гуманітарні науки – історія України, політологія й соціологія значно розширюють кругозір людини. Адже майбутній інженер є не тільки висококваліфікований спеціаліст, а й ін-

телігент, людина яка розуміється в культурі, політиці, в тих складних процесах, які зараз відбуваються в нашій країні. Звичайно з відбудовується в нашій країні. Звичайно є студенти, яких треба переконувати в необхідності вивчення цих дисциплін. На превеликий жаль, є ще молоді люди, які не розуміють цього. Але мало таких студентів, яких би не цікавило минуле нашого народу, нашої країни. Молодь цікавить радянський період життя нашого народу – і сьогоднішні, і темні в нашій історії. Це і солідатори 1932–1933 років, і репресії 30-х–40-х років. Але студентів надто цікавлять і героїчні сторінки нашої історії – Велика Вітчизняна війна, трудові подвиги нашого народу, нашої молоді. Про це свідчать і дискусії під час практичних занять і реферати з історії України, які пишуть студенти.

– **Ви завжди були одним з активних партійних діячів – заступником секретаря парткому нашого закладу. Чи є різниця поколінь студентів вашого часу і нинішніх? Як студенти ставляться**

до виконання громадських доручень?
Звичайно сучасна молоддь значно відрізняється від тих поколінь, які виховувалися в радянські часи. Ну, по-перше, вона більш прагматична. По-друге, що в умовах політичної і економічної кризи рівень підготовки освітньої, культурної, виховної децю понизився.

– **І, по-третє, неоднозначне ставлення студентів до громадської роботи. Це, звичайно, природно для ринково-економічних стосунків в суспільстві. Але ж не можна сказати, що вони відмовляються від громадських доручень. Можна сказати, що під час святкових урочистих дат студенти охоче беруть участь у їх підготовці, виступають з доповідями, беруть участь у громадських організаціях, які є в нашому університеті.**

– **Які у вас стосунки зі студентами? Чи вважаєте ви, що з нинішніми студентами КНУБА спілкуватися важко?**
Сучасна молоддь відкрита, з відкритою душею. Спілкуватися з нею дуже

цікаво. В такому випадку, мені особисто, легко впливати на студента, є широка можливість допомогти людині, порадижити їй, тощо. Я ніколи не відчував і не відчуваю труднощів в спілкуванні з молоддю.
– **Як Ви ставитесь до Болонської системи. Не заскоро ми "побігли" за Європою?**
До Болонської системи ставлюсь неоднозначно. Нам треба не забувати багаторічного досвіду навчальної і виховної

роботи, який напрацювали покоління викладачів наших вузів. Та ще й який викладачів! Це ті, що не тільки не поступалися ні в чому Європеїзму, але й перевищували їх у всьому. Значайно те, що є корисним в цій системі треба використовувати.
– **Яке Ваше життєве кредо?**
Життєве кредо – завжди бути людиною, при любых обставинах.
Підготовлено газетою

Молода еліта

"НЕ ВІДКЛАДАЙТЕ ТОГО, ЩО МОЖНА
ЗРОБИТИ СЬОГОДНІ ..."

— Олег, ти нині став переможцем Університетської олімпіади з гідрравліки. У яких "наукових змаганнях" ще брав участь і коли?

— Минулого року я брав участь в олімпіаді з англійської мови та з гідрравліки, вперше виступив першим місцем. 2009 року — в олімпіаді з англійської мови (третє місце) та з гідрравліки (перше місце).

— Тобі не шкода часу на підготовку до олімпіад, конференцій?

— В конференціях я брав участь лише минулого року. Це були виступи з теоретичної механіки та філософії. Проте, не шкодує часу — вважаю, що час витрачається лише тоді, коли предмет не подобається.

— Чи займаєшся наукою? Якщо так, то як складно поєднувати навчання і заняття наукою?

— Поки що, не займаюся. Отже, я не можу відповісти на питання.

— Як вивчає всі семестри в університеті?

— Відповідь коротко: на "відмінно".

— Як вважаєш, нинішні студенти вчать за примусу чи навпаки?

— Скажу так: студенти стали більш свідомими.

Якщо студент розуміє користь того, що намагається його навчити, що стане в нагоді в подальшій професійній діяльності, то прагнутьиме засвоїти цей предмет. А якщо він не цікавить майбутнього фахівця чи він не бачить перспектив застосувати набуті знання чи досвід, надалі, тоді предмет вивчається лише "для галочки".

— Ти вже 3-й рік навчаєшся в КНУБА. Що в навчанні подобається, а що змінює би?

— Мені подобається обрана спеціальність. Хотілося, щоб на сайті нашої бібліотеки було більше електронних книг.

— Ким бачиш себе після закінчення КНУБА? Вкладачем чи...

— Маю надію, що моя майбутня робота дасть можливість реалізувати на практиці знання, набуті в КНУБА.

— Як в тебе пріоритети в житті? (любов, дружба...)

— Як показує саме життя, ти ніколи не знаєш, що тобі подобається і чого ти насправді хочеш. Кажуть, якщо Бог хоче покарати людину, то він робить все, що людина хоче. У мене є певні пріоритети. Вони можуть змінитися, іноді раптово і несподівано.

Олег Лисак — переможець олімпіади з гідрравліки 2009 р.

— Що хотів би побажати першокурсникам, одноліткам чи школярам?

— У кожного своє власне життя. Звісно, можна побажати щось загальне, проте, це завжди можна почути на будь-якій гулячці. З власного досвіду: не відкладайте на тижень те, що можна зробити сьогодні; повернути втрачений марно час можна, але дуже важко.

На закінчення. Мені здається, Олега, що ти, хоч і небагатослівний, але працюєш і добре цінуєш час і власну працю. Якраз це і підштовхує до результатів твоїх нинішніх перемог. Удачі тобі на майбутнє!

Опитувала І.Герашенкова

Ваша думка

ЮВІЛЕЙНА СТУДЕНТСЬКА
ОЛІМПІАДА З ГІДРАВЛІКИ

Відбулася 20-та ювілейна Університетська студентська олімпіада з гідрравліки, технічної механіки рідини і газу. Ця дисципліна є нормативною для всіх технічних спеціальностей вищих навчальних закладів країни. Вона закладає підґрунтя для вивчення водопостачання, водовідведення, опалення, теплогазопостачання, вентиляції, гідротехніки, гідромеліорації, дорожніх водопропускних споруд, насосів та інших гідрравлічних машин, гідроприводів, різних технологічних процесів. В нашому університеті такі олімпіади проводяться щорічно, починаючи з 1990 року. В олімпіадах беруть участь переважно студенти санітарно-технічного факультету, хоча за 20 років були і інші учасники, а колишній студент будівельно-технологічного факультету Марат Джабуєв був переможцем не тільки університетських, але і Всеукраїнських і Міжнародної олімпіад.

У 20-й Університетській олімпіаді, що відбулася 18-го березня 2009 року, взяли участь 22 студента, яким було запропоновано для розв'язання 4 олімпійських завдань за програмою основних розділів навчальної дисципліни (гідростатика, гідромеханіка), які передбачали вміння студентами володіти законами передачі тиску в гідрравлічних системах, розрахунку гідрравлічних опорів, систем трубопроводів, особливостей виткання рідини з отворів та насадків, що охоплювали різні теми з програм гідрравлічних дисциплін.

На виконання завдань учасникам було відведено майже дві години. Після цього всі роботи оцінювалися різними викладачами — членами журі. В залежності від складності (тобто кількості нерозв'язаних завдань) задачі отримали різні рейтинги, які впливали на остаточний бал відповіді. Вимоги до учасників олімпіади були достатньо високими. Троє з них розв'язали всі 4 задачі, а ще два студента розв'язали три задачі. Місця між учасниками, що розв'язали

однакову кількість задач були розподілені в залежності від оцінок і рейтингів кожної задачі. Після перевірки всіх завдань, узагальнення їх результатів на ЕОМ були оголошені підсумки олімпіади, члени журі зробили пояснення до розв'язання кожної задачі.

Перше місце здобув студент III курсу санітарно-технічного факультету Олег Лисак (група ТВ-32). Олег — один з кращих студентів Університету, був переможцем Олімпіади КНУБА і в минулому році, успішно брав участь у 19-й Всеукраїнській (Київ), 19-й Міжнародній (Одеса) і у відкритій Російській (Москва) олімпіадах, отримав заохочення від Київської міської державної адміністрації. Друге місце посів студент групи ВВ-24 А.Олійник, третє —

Під час виконання задач на олімпіаді з гідрравліки

студентка групи ВВ-23 О.Коваль. Зазначимо, кращі студенти беруть участь в олімпіадах неодноразово, потім беруть участь в олімпіадах українських, міжнародних, в олімпіадах зі спеціальності. Після закінчення навчання працюють у вищих навчальних закладах, наукових та інших установах, зокрема в нашому університеті — канд.техн.наук Віктор Милейківський і, вже згаданий Марат Джабуєв.

Підготовка учасників, завдань, робота в оргкомітеті журі олімпіади вимагає багато часу і зусиль. Вважаю за необхідне відмітити роботу доцентів О.О.Гізі і Д.О.Чернішеву (також колишній переможець олімпіади), канд.техн.наук Ю.Д.Константинова.

Ю.Константинов,
голова оргкомітету олімпіади, професор

Профспілкові справи

"ОБОВ'ЯЗКИ, ПОКЛАДЕНІ НА НЬОГО,
КНУБА ВИКОНАВ"

Нещодавно в університеті відбулася конференція трудового колективу. На порядку денному стояло питання: 1. Про фінансово-господарську діяльність закладу у 2008 році та результати її перевірки контролюючими органами, з яким виступив ректор університету, д.т.н. А.М.Тугай. Про підсумки виконання колективного договору за 2008 рік та про прийняття доповнень до колективного договору на 2009—2011 рр. доповідав голова комісії, професор Л.Є.Пелевін. Гостями конференції були Голова Київської міської організації профспілки працівників освіти і науки України О.М.Яцунь, який виступив перед членами профспілки КНУБА, та А.В.Кузнєцов, правовий інспектор міськкому профспілки.

"Нинішня профспілкова конференція колективу університету, розпочав доповідь, ректор, проф. А.М.Тугай, є традиційною за часом, але за змістом та питань, які виснені для розгляду, є такою не зовсім. Насамперед тому, що господарсько-фінансовою діяльністю нашого закладу перевертали під контрольюючі органи. По-друге, ми підсумуємо виконання колективного договору за останні три роки; по-третє — ми повинні обговорити і прийняти колективний договір на наступні три роки (2009—2011).

Хочу відзначити, що університет в минулому році виконав покладені на нього обов'язки. Це означає, що виконано державне замовлення по підготовці магістрів (284), спеціалістів (1176) і бакалаврів (1260). Практично виконано державне замовлення по набору студентів на 1-й курс (денна форма навчання — 1007 осіб; заочна форма — 521). Нині в університеті навчається 10291 студент, з них 7078 денної форми навчання та 3213 заочної. Разом з тим ми не використали увесь ліцензійний обсяг (1827 осіб денної форми навчання та 804 — заочної), що наданий університету.

Пріємно відзначити, що 2008 року співробітниками та докторантами КНУБА захищали 6 докторських та 40 кандидатських дисертацій. Представляло перших істощок. Це М.О.Соловей — кафедра будівельної механіки (докторант); С.І.Білик — кафедра металевих і дерев'яних конструкцій; О.В.Сергієнчук — кафедра архітектурних конструкцій (докторант); І.В.Чорноморченко — кафедра філософії; Н.С.Бушуєва — кафедра проєктного менеджменту (докторант); О.В.Черніков — кафедра нарисної геометрії (докторант).

ТРИНАДЦЯТЕРО СТАЛО
ПРОФЕСОРАМИ,
ШЕСТЕРО — ЛАУРЕАТАМИ
ДЕРЖПРЕМІЙ...

Шість викладачів КНУБА 2008 року стали лауреатами Державних премій, 13 — отримали звання "професор", 32 — "доцент". Насамперед, відзначу так, що стали лауреатами: доктори технічних наук І.І.Назаренко, Р.Ф.Рунова, В.І.Сівако, В.І.Гоц, кандидати технічних наук: П.С.Шилок та В.Н.Старчук. Звання "професор" отримали: В.І.Терновий, М.Г.Ярмоленко, Є.Г.Романушук, В.В.Кучевець, Л.Є.Пелевін, Л.І.Мазауренко, С.В.Цюцора, В.Л.Полкоков, В.П.Корбут,

О.С.Петраківська, Г.М.Конюченко, В.І.Гоц, П.В.Захарченко. Двоє співробітників КНУБА — д.а., професор О.С.Слепцов, зав. кафедри, професор А.Ф.Гойко отримали почесні звання. Щодо видавничої діяльності університету — видано 3 підручники і 37 посібників. Виконано наукових досліджень на 10 млн. гривень (3,6 млн. грн. за рахунок бюджету та 5,2 млн. — госпрозрахунково).

Як і завжди свій виступ ректор університету, д.т.н., професор А.М.Тугай коментував за допомогою таблиць з фінансової діяльності університету (1.01.08—31.12.08рр.). Так, щодо видів використання коштів — на заробітну плату разом з нарачуванням (бюджетні кошти — 44 млн. грн.; спеціальні кошти бюджету та залишки 2007 року — 39 млн. грн.; всього 83 млн. грн.), на стипендії (бюджетні кошти 18 млн. грн.), наукова діяльність (бюджет — 3,6 млн. грн.; спеціальні кошти бюджету та залишки 2007 року — 5,6 млн. грн.; всього 9,2 млн. грн.). Далі йдуть використання коштів на матеріальний розвиток вузу — ремонтні (капітальний і поточний), придбання палива, допомога дітям-сиротам, комунальні послуги. Використання спеціальних коштів, куди входить навчання за контрактом: українських студентів (25 млн. грн.) та іноземних на основних факультетах (2,3 млн. грн.), іноземних громадян на підготовчому факультеті (0,5 млн. грн.), навчання докторантів та аспірантів (66 тис. грн.), на підготовчих курсах, на спеціальних факультетах та різних видах оплат: за гуртожиток, за проживання у кімнатах для прийжджких, користування спортивно-комплексом та ін. Але ці кошти, як відзначив доповідач, є транзитними: вони йдуть на заробітну плату. Як і кожного року, на розвиток навчального закладу грошей не залишається. І все ж таки, завдяки старанням ректорату, у 2008 році університет придбав комп'ютерної техніки, комплексуючи на суму 4,2 млн. грн., лабораторного обладнання (0,5 млн. грн.), м'якого інвентаря (0,112 тис. грн.) та учасності і художньої літератури на 0,480 тис. грн.; нещодавно заради коштує її користування мережею Інтернет — 0,315 тис. грн. та ін.

СІМ КОМПІСІЙ ПО КОНТРОЛЮ
ПОРУШЕНЬ НЕ ВИЯВИЛИ...

Детально ознайомились ректор колектив викладачів і співробітників з подією,

про яку протягом понад півроку точилися розмови в університеті. Це стосується перевірки фінансово-господарської діяльності закладу сімома контролюючими органами за заявою — зверненням колишньої працівниці університету доц. Є.А.Одинець до народного депутата Верховної Ради Ю.А.Кармазіна. Перевіряючими були: КРУ регіонального управління держмайна Києва; Держінспекція навчальних закладів МОН України; КРУ Києва, Державна підготовка адміністрації у Києві; Розрахункова палата України перевіряла ефективність використання бюджетних коштів; комісія Міністерства закордонних справ України, прикордонники та митці.

Якщо ж висновок дитили ці 7 комісії та МОН України і прокуратури Солюмянського району, куди спрямували акти перевірок? Висновок один: зловживання службовим становищем, привласнення та розрят державного майна посадовими особами та особисто ректором Київського національного університету будівництва і архітектури А.М.Тугаєм, порушення законів України "Про освіту", "Про вищу освіту", Земельного Кодексу України не виявлено. А увесь той бруд і неправда, що є в відомих Вам публікаціях і зверненні буде розглянуто і оцінено судом, до якого звернемося з позовом.

Виступив на профспілковій конференції КНУБА й О.М.Яцунь — голова Київської міської організації профспілки працівників освіти і науки України. Він повідомив, що після акцій протесту профспілки Київської міської організації працівників освіти і науки України, які проходили протягом лютого ц.р. проти підвищення тарифів на комунальні послуги підприємствам і населенню Києва є деякі результати. Створено тристоронню Раду соціального партнерства, до якої увійшли профспілки, вона працює, організовуючи діалог між владою і профспілками. Невдовзі матимемо відомості щодо вирішення проблем...

ДОДАТКОВІ ПУНКТИ У КОЛДОГОВІВ...

Щодо прийняття доповнень до колективного договору, то з цим питанням ознайомились присутні голова комісії, професор Л.Є.Пелевін. "Комісія, яка працювала у

АРХІТЕКТУРНО-
БУДІВЕЛЬНИЙ БЕРЕЗЕНЬ

За традицією, березень виявився багатим на виставкові події, організовані АТ "Київський міжнародний контрактний ярмарок": 12-16 березня тривав 6-й Київський міжнародний меблевий форум, а 24-28 березня проходив 8-й Міжнародний форум "Будівництво та архітектура 2009".

Якщо спробувати підсумувати особливості виставок цього року, можна помітити наступне. Внаслідок кризи основна увага будівельного ринку зосередилась зараз не на елітичних багатоповорхових новобудовах, а на кожному будівництві, ремонтних та оздоблювальних роботах, елементах декору.

Розширилися експозиції елементів інтер'єру. В меблево-му виробництві спостерігалася цікава тенденція: криза породила у людей бажання стабільності, впевненості в собі, та, на думку психологів, що краще сприятиме створенню ефекту стабільності в будинку чи квартирі, ніж традиційні класичні меблі з дерева, обиті коричневою тканиною чи шкірою? Саме тому експозиція меблевого форуму дещо відрізнялась від попередніх років: "авангард" було представлено менше, а "класицизм" — більше.

Ю.Івашко,
доцент кафедри основ архітектури і архітектурного проєктування

склади А.С.Волоцька, А.О.Белошицького, О.О.Гороваї Л.Є.Пелевіна, Г.М.Конюченка, В.М.Коробкіної, С.Ф.Проши, пропонує додатково включити у колдогові такі пункти. У розділ "Робочий час. Відпустки" включити доповнення: 1.Тижнева тривалість робочого часу становить: для професорсько-викладацького складу — 36 годин; для працівників бібліотеки, наукових співробітників, учбово-допоміжного і адміністративно-господарського при 5-денному робочому тижні — 40 годин. Час початку і закінчення роботи для всіх співробітників від 9.00 до 17.30. Обідня перерва з 13.00 до 13.30...2.У пункт "Учбово-навчання" додати: "для викладачів не повинно перевищувати розміру норми установленної Кабінетом Міністрів України. Для окремих викладачів можливе зменшення учбового навантаження в разі збільшення обсягу науково-методичної, педагогічної, виховної роботи, роботи над кандидатськими та докторськими дисертаціями та ін. види аудиторної роботи.

Зменшення навантаження здійснюється за поданням кафедри, погодженням з деканатом і затвердженням наказом ректора. 3. "Оформлення лікарняних листків" здійснюється до 15 та 20 числа кожного місяця." 4. У п.3.10 додати: "Надавати співробітникам оплачувану відпустку батькам дітей-інвалідів — 1 день на місяць." 5.У розділ "Додаткові пільги та виплати": "Надати пільги за рахунок коштів університету для дітей співробітників, (які працювали в Університеті понад 10 років) на повну або часткову оплату на навчання на підготовчих курсах і оплату контракту при навчанні на контрактній формі навчання в КНУБА (відл. ректор, гол. бухгалтер) і при наявності спеціалістів в університеті". 6.У розділ "Учасники" додати: "Колегіальним органом саморегулювання є конференція трудового колективу, яка розглядає основні напрями функціонування університету і скликається не менше двох разів на рік."

Підготовлено газетою

ВСЕУКРАЇНЬСЬКА НАРАДА-СЕМІНАР

31 березня в Київському національному університеті будівництва і архітектури відбулась Всеукраїнська нарада-семинар "Удосконалення системи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації спеціалістів для будівельної галузі". В роботі взяли участь 11 вищих навчальних закладів і наукових організацій, Міністерства: освіти і науки України, регіонального розвитку та будівництва України, праці та соціальної політики, житлово-комунального господарства України, Української державної будівельної корпорації "Укрбуд", Всеукраїнської асоціації виробництва будівельних матеріалів, Української державної корпорації "Укрмонтажспецбуд", Української державно-кооперативної будівельної корпорації "Укргорпромбуд", Академії будівництва України, Української академії архітектури, асоціації "Українське об'єднання проєктних організацій", представників будівельних компаній.

Із вступним словом виступив ректор університету, голова НКМ галузі знань "Будівництво і архітектура" Міністерства освіти і науки України, д.т.н., професор А.М.Тугай. Він звернув увагу на необхідність розв'язання проблем підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації фахівців для будівельної галузі нашої країни. Рішення з цих питань вже були прийняті колегами Міністерства: регіонального розвитку і будівництва України та освіти і науки України. Ця нарада-семинар присвячена удосконаленню цих проблем і питань. "...Назву такі цифри, відзначив А.М.Тугай. Бакалаврів готують: у 10 коледжах, 10 профільних – будівельно-архітектурних – вищих навчальних закладах та 22 непрофільних вузах. Освіту спеціалістам і магістрам надають університети, академії, інститути: 10 профільних, 22 непрофільних навчальних заклади. Окрім цього, хочуть відзначити таку деталь: бакалаврів нині готують протягом 4 років і лише пізніше залишається на підготовку магістра". Далі ректор зупинився на підготовці кандидатів і докторів наук будівельного напрямку. Її ведуть також 10 профільних (КНУБА, ХТУБА та ХНАМТ (Харків), ОДАБА (Одеса), ПДАБА

(Дніпропетровськ), ДНАБА (Донецьк), НАПКС (Сімферополь), НУВГПК (Рівне), 6 непрофільних вищих навчальних закладів і 3 науково-дослідних інститути (ВАТ УНДП КС, НДІБК, НДІБВ). У всіх цих закладах є аспірантура та у половині з них – докторантура. Вони мають достатній науковий потенціал для забезпечення галузі підготовки фахівців вищої кваліфікації, спеціалізованих вчених рад для забезпечення потреб навчальних закладів, науково-дослідних установ і ін. організацій України. Крім перерахованого позитиву, є й недоліки: мизерна стипендія аспірантів – 844 грн., докторантів – 1864 грн., недостатня зарплата викладачів – 1749 грн., відсутність фінансування для оновлення матеріально-технічної бази, неможливість вирішення житлових проблем та ін.". Отже, професор Тугай виклав думки, так необхідні для навчання, перепідготовки та підвищення кваліфікації спеціалістів будівельної галузі.

В порядку денному наради виступили: перший заступник Мікрорегіонбуду А.М.Беркута з доповіддю "Підготовка та забезпечення будівельної галузі фахівцями з вищою освітою", віце-президент ХК "Київміськбуд" В.М.Сліпецький з питанням "Інженерно-технічні кадри високої кваліфікації – основа будівельної галузі", декан архітектурного факультету КНУБА, голова робочої групи по розробці стандартів освіти за напрямом "Архітектура", професор О.В.Кашченко розповів про систему неперервної підготовки архітекторів, ректор Одеської державної академії будівництва і архітектури В.С.Дорофєєв ознайомив присутніх з деякими принципами у формуванні освітніх програм підготовки фахівців будівельної галузі, закафедри теплогазопостачання і вентиляції КНУБА, голова робочої групи з розробки стандартів вищої освіти, проф. Ю.К.Росковченко представив учасникам наради свої думки щодо шляхів удосконалення системи галузевих стандартів вищої освіти за напрямом "Будівництво" та ін.

Ювілеї - літній ВИКЛАДАЧ, ВИНАХІДНИК, ТВОРЧА ЛЮДИНА

Колеги-професори – О.А.Волянський та Н.Г.Русанова

Нещодавно відомий вчений КНУБА, професор кафедри технології будівельних конструкцій і виробів Олександр Арсентійович Волянський святкував свій ювілей. Сьогодні читачам газети розповідає про колегу професора кафедри ТБКВ Ніна Георгіївна Русанова.

Із неординарними технічними рішеннями. Слід згадати, що багато теперішніх відомих керівників підприємств і будівельних організацій, серед яких екстерн Кієва – О.О.Омельченко, директор ТБКВ ім. С.Ковальської – О.С.Пилипенко, директор ДБК-1 – В.П.Бурлак та ін. виконали свої дипломні проєкти саме під керівництвом професора Волянського.

Всім його аспіранті успішно заистипили кандидатські дисертації. Він підготував і видав понад 80 науково-методичних і наукових робіт.

Як великий досвідчений фахівець, Олександр Арсентійович неодноразово залучався до експертиз з питань встановлення причин пошкоджень та руйнування залізобетонних конструкцій, керівника лабораторії бетону Південного науково-дослідного інституту промислового будівництва, начальника головного технічного відділу спецбіро "Оргпробуду" Київського Раднаргосу.

У 1962-му, маючи вже 12-ти річний виробничий стаж, науковий ступінь кандидата технічних наук та диплом старшого наукового співробітника, він розпочав педагогічну діяльність на посаді доцента кафедри будівельних матеріалів КІБ. Через три роки перейшов на кафедру технології будівельних конструкцій і виробів.

Протягом майже 45-ти років роботи на кафедрі Олександр Арсентійовичу довелося викладати декілька навчальних дисциплін, а також у двох підручниках з курсу "Технологія бетону" і залізобетонних конструкцій".

Викладацька робота Олександра Арсентійовича завжди вдало поєднується з винахідництвом та творчим підходом. В дипломних та курсових проєктах він намагався навчити студентів розроб-

Опшуну викладацьку та наукову роботу професору О.А.Волянському поєднує з активною громадською діяльністю на факультетському та університетському рівні. За сумлінну працю Олександра Арсентійовича відзначено Почесним знаком Державного комітету вищої освіти СРСР "За отличные успехи в работе", кількома Урядовими нагородами, Подяками Київської міської і Солом'янської районної держадміністрації.

Колеги по кафедрі з шанобливою повагою ставлять його до Олександра Арсентійовича, цінуючи його ерудицію, вміння бути завжди готовим підтримати, сказати добре й дотепне слово. З ним цікаво і легко працювати. Бажаємо Вам, дорогий Олександр Арсентійовичу, доброго здоров'я, подальшої творчої наснаги, шани і любові рідних і друзів.

Н. Русанова, професор

Президія Всеукраїнської наради-семинару

Учасники заходу

Перший заступник Мікрорегіонбуду А.В.Беркута

Віце-президент ХК "Київміськбуд" В.М.Сліпецький

Декан архіт. фак. КНУБА О.В.Кашченко

Ректор ОДАБА В.С.Дорофєєв

Пам'ятатимемо

20 лет спустя *

"Перестройка" воюю в стране бушевала, Когда вы с Афгана спешили домой, Гробов той стране, знать, ещё не хватало, Коль стал только снится вам в жизни покой...

Ведь погнаны были все идеалы И преданы были ваши мужество, честь, Дралась 40-я (сорокова) там не для славы И подвигам ваших, ребят, не честь!

ВІЙНА – ЦЕ ПЕКЛО

Минуло назавжди лишається з нами. Тому жодна війна не може бути забутою, тим більше, що 15 лютого 2009 року – День скорботи і вшанування пам'яті жертв війни в Афганістані. Виповнилося вже дві дати: 30 років її початку та 20 літ з часу виводу останнього радянського солдата з країни, яка завдала нам стільки болю. В нашій країні, тим більше в КНУБА, поважають та пам'ятають "афганців", людей, які пройшли через пекло війни, пережили з нею всі страхоти й муки, виконуючи свій військовий обов'язок. Це стосується, насамперед, Віктора Максименка, воїна-афганця, що заплатив непомірно високу ціну на цій війні (втретє з'їр), кандидата філософських наук, доцента нашого університету, який очолював Спліку ветеранів Афганістану Подільського району і від важкого поранення, отриманого в Афганістані, 43-річний пішов з життя... Саме йому сьогодні присвячується вірш, написаний професором кафедри міського будівництва Є.О.Рейценцим 23 лютого 2009 року.

Помни, минає у ног на посту разорвалась – Максименко Виктор командовал им, А сколько солдат там наших осталось, Но он оказался непобежден...

Хоть долго возили его по больницам, В бреду Кабула и Кабул вспоминали, Он больше не видел знакомые лица, – Ослеп, но трудиться не перестал!

И годы учёбы быстро промчались, Вот он – кандидат, а потом и доцент...

Герои-афганцы часто встречались, Но не забыли тот президент,

Как последней колонной на мост "Дружба" ступили,

Но встретить достойно их никто не пришёл,

С предательством этим всю жизнь потом жили,

Друзей не забыли, кто смерть там нашёл!

ГОСТЬ КЛУБА ПОЭЗИИ "СТИХИЯ"

Отечественная война... За нее отдали жизнь миллионы. Многие, даже родившиеся после 1945-го, тоже чувствуют связь времен. Потому что в наших душах сохранился, мерцает, не угасает огонек, не дающий нам погнубить. Что это за огонек? Это – Победа в этой войне! Сегодня на странице газеты А+Б гость клуба поэзии "СТИХИЯ", который работает в КНУБА уже 23-й год, представитель послевоенного поколения, участник афганской войны Николай Грбовский.

Стихи, которые пишет Николай, очень проникновенны, патристичны, романтичны. Слушаешь их на одном дыхании... Сегодня мы предлагаем тему, которая для него – одна із самых близких, от слов его стынет сердце. Читайте!

Это было с другим...

Это было тогда не со мной, Это было с другим, незнакомым. Там гремели раскаты грома Над пылающей передовой.

Это было тогда не со мной, Это было с другим, незнакомым, Молодым и безвестным солдатом Перед самой счастливой весной.

Это было тогда не со мной, И ему в ту годину, тогда-то Для войны было лет маловато, А для смерти хватило с лихвой.

Это было тогда не со мной... Отчего же 9 мая, Как к пробитой груди прижимаю Я свой китель ослабшей рукой?

Батальоны уходят на юг

Батальоны уходят на юг Оставляя за спинами север И опять в заколдованный круг Он один улетает на север.

Мы вступаем, в удачу лишь веря. Не со мною теперь уже друг, Только я не хочу в это верить... Батальоны уходят на юг...

Батальоны уходят на юг, А в графе "Боевые потери" Тот, с которым я был на краю, Тот, которому сердце доверил.

Мы в колонне и снова вокруг Грязно-рыжие горы на сером... Я иду с батальоном на юг, Он один улетает на север...

Что вернуться живым – нет надежды подчас. Каждый может спотыкнуться у крошки огня. Мы уходим, и молится каждый из нас Боже, чур не мени!

Сердце словно от северных, северных выгост Стынет снова и снова от каждой потери. Мы уходим, уходим, уходим на юг, Но однажды вернемся,...

Мы однажды вернемся... на север!!!

* 15 февраля 1989 года последняя колонна 40-й армии перешла через реку Ану-Дарья по мосту "Дружба" и ступила на родную землю.

